

BEREGI ÚJSÁG

POLITIKAI HETILAP, VÁRMEGYEI ÉS TÁRSADALMI KÖZLÖNY.

Kiadja a szerkesztőség.
Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Beregszász, Árpád-utca 5. szám.

Felelős szerkesztő:
Dr. Bálint Jenő

Szerkesztők:
dr. Balkányi Aurél
Rácz Lajos

Előfizetési ár:
Egész évre 8 kor. Községek részére 5 kor. Egyes szám ára 20
Hirdetési díjak: megállapodás szerint.

Hirdetések felvétele a helybeli dohánygyáztársaságban.

A választási törvényjavaslat

Végre kipattant a féltékenyen őrzött titok és a hivatalos bemutatás előtt megtudtuk, hogy az általános és titkos választójog helyett megkaptuk a pluralitást, a jogegyenlőség megtagadását és nem kaptuk meg a magyar írás, olvasás feltételeit.

Nem szorul bizonyításra, hogy ha a magyarul tudást a választási jogosultság feltételül vesszük, akár összekötjük az írni, olvasni tudással is, akár nem, vagyis ha akár az összes 24 éven felüli férfilakosságot — tekintet nélkül arra, tud-e írni olvasni — tesszük meg választóvá, a magyarság mindenképen óriási tulsulyban lesz a nemzetiségiek felett. Nem kell bizonyítani azt sem, hogy nem elsősorban az írni olvasni tudás, hanem az állam nyelvének ismerete forrasztja össze a nemzet tagjait és lélekben sokkal közelebb áll hozzánk az az idegen ajku polgártársunk, ki megtanulta nyelvünket, mint aki a maga nyelvén tud ugyan írni és olvasni, de nem ismeri nyelvünket, s

holtig idegenül érzi magát köztünk. Sem ő nem érti meg a mi testvéri vonzódásunkat, igazságos törekvéseinket, sem mi az ő speciális bajait. Bizonyos tehát, hogy semmi pluralitás és semmi kikerekítés nem ér fel a magyarultudással, mint a választási jogosultságnak a magyarság supremációjára és a magyar-állam egysége érdekében szükséges feltétellel.

Igazán nem lehet érteni, hogy mi az akadály annak, hogy a magyar ne rendelkezék saját nyelvének feltétlen uralmával ott és akkor, midőn mint honalapító és államfenntartó jogokat ad és jogokat kiterjeszt. Hiszen a legegyszerűbb követelés, hogy azt kit választói joggal felruházunk, kinek szavazatára bizzuk a magyar államiságban résztvevő, legalább is tudja nyelvünket, mert mindaddig míg a magyar nyelvvel hadi lábbon áll, nemcsak idegennek érzi magát itt, hanem már a nyelvrokonságnál fogva oda fog gravitálni, hol nemzetiségi nyelvével beszél.

Ezen a bajon a pluralitás épen nem fog segíteni, hiába állítják ezt

oda, mint a magyarság tulsulyának biztosítását. Attanulmányozva a „Népszava“-ban közzétett kimutatást, arra az eredményre jutunk, hogy az egy Torontálban a pluralitás révén a magyarság számaránya egy tized százalékkal emelkedik ugyan, míg a többi vármegyékben a pluralitás első sorban azoknak válik előnyére, akik ellen irányul — az oláhoknak.

Az ország 19 megyéjében emelkedik az oláh szavazók száma a pluralitás révén. Ha szavazó lenne minden írni olvasni tudó férfi és mindenkinek egy szavazata lenne, ez esetben e 19 megyében csak a magyarság fog veszni, sőt egyenesen leszállítja a magyar szavazatok számarányát Máramarosban, Ugocsában, Aradban, Alsófehérben, Szolnok-Dobókában, Torda-Aranyosban Hunyadban.

Látható tehát, hogy a pluralitás nem szolgálja a magyarság érdekét, mert a városokban a pluralitás nélkül is a magyarság van tulsulyban. A magyarság ezen várait úgy sem kell féltetni, egy két nemzetiségi városon kívül, mindenütt a magyar állameszme

„BEREGI ÚJSÁG” TÁRCÁJA.

Az éjjeli látogató.

Írta: Elliot Roberts.

Williamson dr. még alig aludt el, amikor az ágya mellett függő villamos csengő éles hangja megszólalt. A csengő berregése kiugrasztotta ágyából az orvost. A késői látogató nagyon türelmetlennek látszott, mert a csengő szünet nélkül szólt s ezért Williamson doktornak első dolga volt az első tárgyat, ami kezébe akadt, a csengőre borítani, hogy eltompítsa annak fülsértő hangját. A csengő így most már kissé tompábban, de azért még mindig az előbbi erővel szólt, ami az orvost nagyobb gyorsaságra ösztönözte. Hirtelen magára kapta hálókötését, majd papucsai után kotorászott az ágy alatt.

Az egyiket sikerült is előszednie, a másik után hiába nyulkált az ágy alá, így kénytelen volt fállábara mezitelenül sietni le a hideg kőlépcsőn, hogy kaput nyisson a türelmetlen vendégnek, aki már egész riadókat játszott el a villamos csengőn. A kapubejárásban jutott csak észébe, hogy a másik pa-

pucst a csengőre akasztotta, de már nem akart visszamenni érte, mert az idegen valószínűleg tombolt már a villamos csengő gombján. Hideg szélroham süvített be a kapun, amikor kinyitotta és arcába vágta az esőcseppeket. A kapu előtt egy férfi állott világos felöltőben és nagyszélű puha kalapban a melynek karimájáról bőven csurgott az esővíz.

— Jó estét, — szólt az idegen amikor csatagos kalapját megemelte, láthatóvá vált kopasz fejebubja. Az orvos a gázlámpa sárgás fénye mellett tisztán látta, amint a simánfénylő, hegyes koponyán a reá hulló esőcseppek ezernyi vizsugárként pattannak szét.

— Utálatos idő, — kezdte az idegen.

— Tessék belépni, — szakította félbe szavait az orvos — Az időről később is beszélhetünk. Mivel szolgálhatok?

Az idegen belépett.

— Bocsásson meg doktor ur, — kezdé udvariasan, — hogy kénytelen vagyok éjjeli nyugodalmát háborítani. Ugy érzem, hogy ismét egy idegroham készül rám jönni. Nem lenne szives talán valami csillapítószert adni.

Az orvos a rendelőszobába kísérte páciensét és felcsavarta a villanyt.

— Nyugodjék meg egy kissé kérem, — szólt a beteghez. — Mielőtt beadhatnék önnek valamit, néhány kérdést kell intéznem önhöz. Nem ivott talán egy kissé tulsokat ma este?

— Nem!

A határozott választ olyan sértődött hangon ejtette ki, hogy az orvos igyekezett őt sietve kiengesztelni.

— Kérem, kérem, én nem azt akarom ezzel mondani, hogy talán be van rugva, de hát ez olyan mindennapi dolog... E szavakkal egy székelt tolt vendége elé.

Ez azonban nem nagy hajlandóságot mutatott ahhoz, hogy leüljön. Ledobta felöltőjét egy székre s aztán nyugtalan, ideges léptekkel kezdett fel-alá járni a szobában. Az orvos testén valami kellemetlen érzés futott keresztül.

Ebben a pillanatban hevesen megszólalt a telefon csengője. A telefon csengő hangja már magában véve is elég kellemetlenül hat az idegekre, hát még éjnek idején, amikor

fog győzni, ellenben a vidéki nemzetiségi kerületek nagy számát okvetlenül el fogjuk veszíteni, mert ott a pluralitás számaránya oly csekély, hogy alig jöhet számitása.

A pluralitás révén nyert jogosultság egyébiránt nem is oly biztos, mint azt Andrassy gondolja, mert a tiszta magyar vármegyékben, igen természetesen a magyar dominál most és dominálni fog mindig, ámde a nemzeti ségi kerületekben az egyszerű irás olvasás elve végzetessé váthatik és pedig akként, hogy a nemzetiségi irás olvasást — de nem a magyart — intenzívebben fogják saját iskolájukban tanítani, miből önként következik, hogy a pluralitás a magyarság rovására fog érvényesülni, mert a nemzetiségi választó jogosultsággal fog birni első sorban a census, az után pedig az irás olvasás címén és így előre meglehet jósolni, hogy belátható időn belül egész vármegyéket dobunk oda a féktelen és államiságunkat megtagadó izgatásnak.

Ha az egyszerű irás olvasás bizonyos időszakhoz volna kötve, még belé lehetne nyugodni, de a nyilvánosságra jutott vezérelvek azonban ezt nem engedik remélni és így holtbizonyos, hogy a függetlenségi párt a választási törvényjavaslatot úgy fogja megszavazni, amint ezt Andrassy tervezte, majd Kossuth Ferenc kapacitálja a pártot, válára vereget egy néhány kurucnak, ettől pedig átszellemült arccal hasra vagodik és a haborgó lelkiismeretet elraktározza jobb időkre, mert így illik ez egy gubernementa is és jól nevelt párthoz.

Vármegyei közgyűlés.

Nevezhetnök így is: Jegyzői értekezlet. Családi tanács. Csak vármegyei közgyűlésnek nem. Mert a hol több mint 300 bizottsági tag közül bejön az a kit alispánja berendel. a hol mindenből személyi és hatalmi kérdést csinálva csak azt nézik melyik oldalon áll az alispán, s melyiken az a ki véletlenül nem tartozik a hatalmi párthoz, s e szerint bírálják el minden kérdést, — azt a gyűlekezetet lehet mindenféle névvel illetni, de a törvényhatósági bizottság elnevezést nem érdemli meg.

Kezdjük talán az alispáni időszakos jelentésnél. Ennél Barta Ödön egy igen pikáns kérdést intézett az alispánhoz. Azt t. i. mi történt azzal a határozattal, melyben Jobszty Gyula ny. alispánnak a törvényesnél magasabb nyugdíjat szavaztak meg.

Ezzel ugyanis az a különös dolog történt, hogy 3 éve mióta e határozat meg lett hozva, elfelejtették megerősítés végett a belügyminiszterhez felterjeszteni, s a nyug. alispán ur azóta élvezi a magasabb nyugdíjat egy még nem jogerős, tehát voltaképen nem is létező határozat alapján, melyre fedezet nem lévén pótdoból szerzik meg.

Kinában bizonyosan nem történhet meg ilyesmi. De Beregben igen.

Komlóssy György vármegyei főjegyző nyugdíjazás iránti kérvénye került ezután tárgyalás alá. Az állandó választmány tudomásvételt javasolt. Barta Ödön ezzel szemben kifejtette, hogy a ki 24 évet töltött vármegyei szolgálatban, s a kit még csak jan. hóban választottak meg egyhangulag a vármegye főjegyzőjévé, s a kit hivataloskodása alatt polgártársai becsülése és szeretete vett körül, az legalább is megérdemel annyit, hogy munkálkodásáért köszönetet és nyugalomba vonulása felett sajnálkozását fejezze ki a közgyűlés. Ez ment határozatba.

Ö. tagot választottak ezután a közig. bizottságba, kik közül 4 nem tartozott a hatalmi párthoz, u. m. Hunyady Béla, Sütő Kálmán, Holozsnyay Tivadar és Barta Ödön. Természetes, hogy egyikük sem szerepelt a hivatalos listán.

Aztán szavaztak. És kibuktatták Hunyady Bélát, ki egy emberötöt töltött el a

közügy szolgálatában, ki tudásával, ismereteivel és széleskörű tapasztalataival mindig diszére vált a vármegyének és az egész közéletnek.

Kibuktatták Sütő Kálmánt a vármegye esperesét, kinek közéleti szereplése nem szorult ismertetésre. Kibuktatták a református főpapot a vármegye református főispánjának hathatós korteskedése után. Annak a főispánnak pressiójára a ki csak az imént aspirált a ref. főgondnoki állásra. Az igaz, hogy meg is bukott.

Kibukott Holozsnyay Tivadar gör. kath. esperes is, püspökének bizalmas embere, a megyében ugyszólván helyettese, egy kiválóan jeles magyar ember, olyan főpap a ki felekezetének mindig csak diszére vált. Lehet egyébként, hogy a megválasztott vereckei pap érdemesebb, csak hogy azt nem tudja senki. Még ő sem.

És kibuktak ezek az urak azért, mert egy választáson nem arra szavaztak, aki az alispán urnak kedves volt, hanem annyira merészkedtek, hogy önálló véleményük volt. Ez pedig ma Bereg megyében fejvesztés terhe alatt tilos.

Szégylene a vármegyének, az egész közönségnek, hogy ilyesmi megtörténhetik, s óva intjük a bizottsági tagokat, hogy térjenek vissza arról a lejtőről, melyre jutottak mert ha tovább haladnak maguk fogják keservesen tapasztalni, hogy azon már nincs megállás.

Barta Ödönt a legnagyobb korteskedés dacára sem sikerült kibuktatni. Ismét megválasztották.

Mi ez? Józanodás volna? Alig hisszük. Itt már alkohol mérgezés, itt már hatalmi téboly grassál. Ebből pedig nincs felgyógyulás. Itt csak a teljes feloszlás, a felzudulás tisztító vihara segíthet. Hogy nem késhet sokáig az bizonyos.

A Munkács-Beregkövesdi vasúthoz nem akart hozzájárulni az állandó választmány, vagy a mi mindegy — az alispán ur. Barta Ödön felszólalására azonban másképp határozott a közgyűlés.

Kár volt pedig. Mert ez igazán nem volt olyan fontos kérdés, mint pld. Ónagyságának az alispán urnak és Óméltóságának Bájai Patay András urnak Bereg megye ezidő

szinte felrezzenti az embert fűlsiketítő lár-májával.

Az orvos lekasziotta a kagylót és füléhez emelte, míg a vendég egy pillanatra megállt ideges sétájában és figyelni kezdett.

— Halló! Williamson dr.?

— Igen. És ott?

— Helyes. Itt a clearfieldi elmeorvos-intézet. Bocsásson meg, kedves kolléga, hogy éjnek idején háborgatjuk, de az ön saját érdekében történik. Ápoltjaink egyike ugyanis ma este megszökött az intézetből és minthogy az utóbbi időben sokat látták a kezében az ön névjegyét, azt véljük, hogy talán önt fogja fölkeresni.

Az orvos érezte, hogy elsápad. A szíverése elakadt egy pillanatra, hogy aztán újból örült erővel induljon meg.

— Mit nem mond? — tört ki belőle önkéntelenül és lopva hátrapillantott kellemetlen vendégére, aki ezalatt kinyitott egy műszerekkel teli tokot és az egyik borotva éles kés lapját tenyeréhez kezdte fenni.

— Amennyiben önhöz találni menni, hangzott tovább a telefonon — azonnal értesítsen kérem bennünket. Az utóbbi időben

azonban valamivel csendesebb, de azért egy pillanatra sem lehet tudni, hogy mit forgat agyában. Első apóiját nemrég egy széssel akarta agyonütni.

A páciens ezalatt szakadatlanul járkált fel s alá a szobában s lépteivel a hátán keresztbe fektetett kezeinek ujjával verte a taktust.

Az orvos kissé bizonytalan hangon szólt a telefonba.

— Ha így áll a dolog, legyenek szivesek embereiket mielőbb ideküldeni.

— Szent Isten! hát már ott is van önnél?

— Azt hiszem, igen... — szólt halk hangon a doktor

— Egy magas férfi, rángatózó arcvonásokkal, cvikkeres, világos felöltőt visel és puha kalapot.

— Igen, igen!

— Akkor ő az! Igyekezzék őt, kolléga ur, egy kissé megnyugtatni. Én azonnal telefonálok a rendőrségre rögtön, hogy küldjenek ki a lakására őrfőnököt. Van valami fegyver nála?

— Igen!

— Vigyázzon tehát nagyon, kolléga ur és ne tévessze szem elől egyetlen mozdulatlát sem. Par perc múlva biztosan ott lesznek a rendőrség emberei. Isten önnel!

Az orvos letette a kagylót. S visszafordult vendégéhez, aki eléje lépett.

— Nem bírom már tovább kitartani. Tudom jól, hogy ez csak idegbántalmamnak kíséző jelensége, de valahányszor lehunyom szememet, mindannyiszor véres felhő kavarg előttem. Biztosítom önt, hogy ilyen állapotban valóságos közveszélyes lehetnék, mert érzem, hogy tisztában beszámíthatatlan állapotban vagyok

Odalépett a sápadt orvos elé, akinek homlokán kiült a verejték és hatatmas öklét a levegőben tartva, így szólt:

— Fogja meg úteremet, szinte érzem a halantékomon, milyen erővel ver ereimben a vér. Több hónapon keresztül brómot szedtem csilapítószerként, de az utóbbi időben abbahagytam, mert a gyomromat kell ismét rendbe hoznom.

— Mindamellet be fogok most adni önnel egy adag brómot, — szólt az orvos és lopva az órára pillantott.

szerinti közszeretnek örvendő főispánjának (lásd főgondnoki választás) lakásaiba a villanyvilágítás bevezetése. Mert ezt gyönyörgörcsök között örjögő lelkesedéssel szavazták meg. Minek rontsák vármegyénk eme nagy fiai szemeiket petróleum lámpáknál. Még nem találják esetleg észrevenni a szerzett érdemeiket. Lusztert nekik.

Egyéb feljegyzésre érdemes nem történt.

A bejelentések és értesítések illetékmentessége.

A szociálpolitikai felbuzdulás jegyében megszületett novellában foglalt jogsérelmek egyik látszólagos korrekтивumaként jelentkezett az a bizonyos „bejelentés“, melyet a Vhn. a 31. §-ban a már megszerzett jogok megtarthatásának előfeltételül irt elő. Ennek a korrekтивumnak érvényesítése azonban nagyon sok munkát és még több költséget zudított a hitelezők nyakába. A hitelezők azonban követeléseik nagy részét ennek dacára is majdnem kivétel nélkül bejelentették. Ezrével érkeztek ezek a bejelentések az illetékes járásbíróóságokhoz, élénk cáfolatául a novella által megteremtteni céltott új hitelélet képzelt előnyeinek.

A hitelezőkre azonban most egy más újabb és hasonlóan kevésbé kellemes meglepetés vár. Ellenkező rendelet és gyakorlat hiányában ugyanis a bejelentések a rendes beadványi bélyeggel láttattak el, vagyis a 100 koronán aluli követeléseknél 40 fillér, az azon felüli követeléseknél pedig 1 korona bélyegilleték rovatott le, anélkül azonban, hogy a Vhn. életbeléptetési rendelete által előirt értesítés-tervezetek is felbélyegeztettek volna. Így diktálta volna ezt a józan ész, így értelmezték ezt az összes napi- és szaklapok is. A pénzügyminisztérium azonban mélységesen hallgatott és csak a bejelentések megfételére előirt határidő második felében, szeptember hó 9-én határozta el magát arra, hogy az „egyöntetű eljárás biztosítása céljából“ a bejelentések és értesítés-tervezetek illeték-

kötelezettségének mérvéről a pénzügyigazgatóságokhoz rendeletet intézzen. E rendelet értelmében, mely 100.017/1908. szám alatt adatott ki, az 1908. évi XLI. t.-c. 31. §-ának 2. pontjában említett azok a beadványok, melyekkel a hitelező az adós járásbíróóságánál bejelenti, hogy a most idűzött törvény kihirdetése előtt lejárt és a bejelentésben tüzetesen megjelölt követelése van, mint teljesen önálló s a peres vagy végrehajtási eljárás keretén kívül eső beadványok peren kívüli bírói eljárásban benyújtottnak tekintendők és az illeték-díjjegyzék 13. t. II. pontja alatt meghatározott bélyeggel látandók el. A most említett bejelentés kapcsán benyújtott értesítés-tervezetek pedig a felzéteket pótolván s ugyanazon célt szolgálván, az illeték-díjjegyzék 37. t. értelmében bélyegzendők fel. A pénzügyminisztériumnak ez a rendelete csak szeptember 12—14. napjain érkezett le a pénzügyigazgatóságokhoz itt szintén késett egy pár napig, úgy hogy a rendelet a járásbíróóságokhoz a bejelentések és értesítés-tervezetek „kellő felbélyegzésének ellenőrizése“ céljából csak akkor érkezett le, mikor a bejelentések nagy része már be volt adva.

Nem akarok ezuttal a rendelet teljes tarthatatlanságának kimutatásával részletesen foglalkozni, csak konstatálni kívánom a hitelezőkre nézve azt a kellemetlen tény, hogy önhibájukon kívül bejelentéseik, illetve az azokhoz csatolt értesítések nagy része vagy egyáltalában nincs, vagy pedig a rendelet intézkedéseitől eltérőleg van felbélyegezve. A bejelentéseken ugyanis több bélyegilleték rovatott le, mint a meny nyit a rendelet előir, de ezzel szemben az értesítés-tervezetek egyáltalában nem bélyegeztettek fel, jöllehet a rendelet azokat is illetékköteleseknek nyilvánította. A pénzügyminiszteri rendelet szerint a bejelentéseket az illeték-díjjegyzék 13. t. II. pontja értelmében 100 koroná értékhatárolással 1 korona, illetve 40 fillér helyett 72 fillér, illetve 24 fillér bélyeggel, az értesítéseket

pedig az illeték-díjjegyzék 37. t. értelmében egyenként külön-külön 30, illetve 20 filléres bélyeggel kellett volna ellátni.

Ilyen tényállás mellett a végrehajtási novella által sujtott hitelezők egy újabb anyagi károsodásnak néznek elébe. A bírósági kezelők ugyanis a bélyegtelenül benyújtott értesítés-tervezeteket a pénzügyigazgatóságoktól nyert utasításuk alapján megletezik, a többi aztán az adóhivatalok dolga. A közel jövőben bizonyára ezrével fogják önteni a fizetési meghagyásokat, melyek majd 3 és 4-szeresen felemelt illetékekkel terhelik meg azokat a hitelezőket, kik törvényadta jogukkal élve, a Vhn által veszélyeztetett jogos érdekeik megvédelése céljából követeléseiket bejelentették. Első tekintetre talán jelentéktelennek tűnik fel e kérdés, de ha meggondoljuk, hogy különösen a vidéki pénzügyintézetek és kereskedők nagy része összes lejárt követelését bejelentették, nyilvánvalóvá válik, hogy a felemelt illeték fizetési kötelezettségének kilátásba helyezett megállapításával a hitelezők önhibájukon kívül egészen jogtalanul s igazságtalanul oly érzékeny anyagi károsodásnak lesznek kitéve, melyet mással, mint a pénzügyminisztérium késedelmes eljárásával igazolni nem lehet. Egy jogállamban azonban ezt az igazolást egyáltalában nem akceptálhatjuk. Igaz ugyan, hogy a kibocsátandó fizetési meghagyások ellen másodfokban a közigazgatási bíróságnál érvényesíthető jogorvoslattal talán sikerülni fog a felemelt illeték fizetésének kötelezettsége alól megszabadulni, de tekintettel arra, hogy minden egyes bejelentés alapján kibocsátott fizetési meghagyás ellen egyenként külön-külön kell jogorvoslattal élni, ez oly nagy munkával és költséggel járna, mely az elérni kívánt eredménnyel alig állítható arányba.

Más elfogadható megoldás tehát nincs, mint az, hogy a kereskedelmi és iparkamarák az Országos magyar kereskedelmi egyesülés akciójához csat-

Kinyitotta a szekrényt és egy tégelyt vett elő belőle, amelyben a brómot tartotta.

A páciens nyugtalan tekintettel vizsgálta különböző edények feliratait.

— Morfium, ciánkáli, — ez gyors halál . . . oh, karbolsavja is van önnek?

Kezébe vette az üvegcsét, kivette dugóját és orrához tartotta.

— Milyen átható szaga van, — szólt az orvoshoz fordulva, — de azért mégis szeretem ezt a szagot . . . oly kellemesen csiklandozza az orromat.

Az orvos egy óriási adag brómot vett ki s azt egy pohár vízben feloldotta. A páciens önként visszaadta a karbolsavas üveget és bevette az orvos által átnyújtott orvosságot. Azután bágyadtan ereszkedett le egy karos székbe.

— Agyon vagyok dolgozva, — kezdte a beszédet rövid szünet után, mely alatt az orvos izgatottan figyelt a kapu felé — Ez a legnagyobb baj. És mindehhez folyton táncolnak körülöttem az emberek. Minden szót amit kiejtek, rögtön felkapnak, sohasem lehetek egyedül. Ez végre is az örületbe fog kergetni.

Az orvos nűszeres szekrénye elé lépett kivett belőle egy súlyos vésőt, amivel a csontokat szokták faragni, s azt észrevétlenül leeresztette maga mellé a székre.

— Valamivel jobban érzem magam, de még mindig nem vagyok egészen nyugodt.

E szavak után újból felkelt helyéről és ismét megkezdte előbbi ideges sétáját a szobában.

— Tudja, doktor ur, hogy én fiatalabb koromban atléta voltam? Most ugye el se hinné rólam. Persze, most már tagjaim merevek . . .

Az orvos megkönnyebbülten lélegzett föl.

— Könnyen elképzélheti, hogy most nem igen jut időm arra, hogy valamilyen sportot űzzek, — folytatta tovább. De azért még így sem mulasztottam el a mostanában annyira kedvelt dzsiu-dzsicut megtanulni. Mondhatom önnek, hogy kitűnő gyakorlatok!

— Kétségtelenül! — felelte az orvos, s keze önkéntelenül a vésőhöz nyult.

— Én valósággal rajongok ezért a módszerért, — folytatta tántoríthatatlanul az idegen.

— Ön talán már álmos is, nemde? De

azért hamarjában bemutatok önnek néhány gyönyörű fogást.

A doktor feszülten figyelt a távolba. Az utcáról erőteljesen kongó léptek zaja hallatszott. Kétségtelenül a sietve érkező örjariat lépései voltak.

— Soh'se fárasza magát, — szólt az orvos most már fölényes mosolylyal — én magam is buzgó gyakorlója vagyok a dzsiu-dzslacunak.

— Nagyszerű! Annál jobb! Jöjjön, kezdjük meg azonnal. Ide figyeljen! A balkaromat ide fektetem . . . így . . . a jobb kezemmel itt megmarkolom . . . és most . . .

Az orvos mélyen föllélegzett. A lépések megállottak a kapu előtt. Az ajtó csikorgott sarkában . . .

— No, most vigyázz! — vezényelte az idegen. — A jobb térdet ide . . . így . . .

— Szent Isten! megölte a doktort! — hallatszott most egy hang az ajtóból. — Vigyázzunk, mert ennél az örjögönél revolver is lehet! Rajta! . . .

Amikor az orvos fölemelte fejét, látta, amint öt markos rendőrlegény cipeli le erőfeszítés mellett a dzsiu-dzsicu érdemes hivat.

lakozva, sürgős felterjesztéssel éljenek a pénzügyminisztériumhoz az iránt, hogy az adóhivatalokat a szőbenforgó esetekben a felemelt illetékek kirovásának mellőzésére utasítsa.

Őszi hangulat.

Gyönyörű szép őszi délután van,
Gyönyörködöm benne a magányban.

Ölelkeznek felettem faágak,
Mintha egymás kedvesi volnának

Vén szeretők hulló hajzatába,
Szövődik a nap halvány sugára.

Bokrokon a madarak csevegnek,
A madarak miről beszélgetnek?

Fejtegetik tán a létnek célját,
Melyet ember elméje be nem lát?

Avagy talán azt magyaráztatják,
Mit tesz tiszta szerelem s barátság?

Ugy fáj, hogy a nap sietve lemegy,
Mintha mulni látnám életemet.

191. Mórész Lajos.

VEGYES HIREK.

Esti harangszó.

Elmult Szent Mihály napja és most már hét órakor köszönti a csillagokat az esti harangszó. A kulturélet sebes forgatagában tova rohanó embertömegek vajjon tudomást vesznek erről a változásról s egyáltalában észre veszik-e, hogy van még esti harangszó.

Ugy éltünk, hogy lassanként meghalnak köröttünk a szimbolumok. Lassu, de biztos halállal elmúlnak mind, mid s amelyek megmaradtak, azok is üres, tartalom nélküli vázak, se érzés, se gondolat nem sugárik többé belőlük a lelkükbe, nem hat meg, nem andalít el az esti harangszó.

Valami különös folyamat ez az ipusztériális életnek hatalmas terfoglalása. A társadalmak már nem érnek rá mélyebb értelmet és jelentőséget keresni a tárgyak és jelek mögött, amelyek letűnt világok bálványai lehettek egykor, ma senkit sem hatnak meg

A megkönnyebbülés sóhajával tápáskodott fel a földről, ahová az idegen dzsiu-dzsiu fogása terítette, s aztán bereteszelve az ajtót a hálóba felé tartott. Ebben a pillanatban újból megszólalt a telefon csengője. Az orvos káromkodva fordult meg és dühösen tépte le a kagylót.

— Halló! kibeszél, — ordította rekedten

— Itt a clearfieldi elmeegógyintézet.

Bocsasson meg kedves Williamson doktor ur, de alkalmasint ok nélkül zavarták önt. Megszókött páciensünket egy hasonló nevű orvos aki a másik utcában lakik, már őrizet alá vette és furdőszobájába zárta. Ha tehát a rendőrség emberei megérkeznek, küldje el kérem őket ahhoz.

Itt megszakadt a beszélgetés, mert a központ — mint az már mindezek bosszuságára gyakran megesik — szétkapcsolta a beszélőket és mást kötött össze doktorunkkal.

— Halló! — kiáltotta egy női hang. Doktor Williamson? Igen! Kérem kedves doktor ur, rettenetesen aggódom ez uramért. Az utóbbi időben annyi felolvasást tartott egymásután, ami annyira kifárasztotta és felizgatta, hogy ma nem tudott elaludni s ezért

többé s hidegen, mereven bámulnak bele az alaktalan ürbe. A számtalanszor és joggal elsíratott romantika utolsókat vonaglik a csillogó boulevardok aszfaltján, nem kell, kivénült, mehet nyugdíjba.

Nem kár érte. Én nem állok be a cífraszűrős mult siratói közé és nem reklamálom vissza a dédanyám rozmaring illatu holdvilágos estéit, de az esti harangszó, az más. Ez összenőtt a lelkemmel, együtt ábrándozott az ifjúsággal, át és átszötte minden gondolatomat a legendák kékes fátyolával: az estharangszó egy darab élet az én életemből. És ha végigkondul itt a komor aszfaltváros fölött, beleremeg még néha a szívem. Kíérem belőle a saját vajadásomat, a lelkemnek, az eszméimnek szent és kárhözatos, a menny és a pokol kapuit egyszerre döngető lázadását s mindezek fölött valami csendes, méla, mindent megbocsátó nyugalmat.

Igaz, hogy itt hiányzik mellőle a falu beszédes hallgatása, hittel és reménnyel átítatott csöndje. Még most is úgy érzi, hogy ez a nagy, örökkévaló csönd felém tárja karjait, magához ölel és beleringat valami soha el nem muló titokzatos álomba. Miért is van ebből az álomból lőlébredés?

Nem tudom ki találta ki az esti harangszót, de bizonyára szent lehetett az is, mert a szentek többnyire poétalelkű emberek voltak. Ez meg épenséggel a költők költője volt, mert kifogyhatatlan bőséggel buzogó forrását nyitotta meg a költői ihletnek és megigazulásnak. Lelkemet kiaszott tarlóvá égetheti a csalódás és a keserű életküzdalem, a hitem mankón járhat s a reményeim szanatóriumban üdülhetnek, a falusi harangszót mégis itt hordom legbensőbb énem szívében s ha felidézi onnan csodálatos zengését, halk pianóit, rejtélyes és messzebugó kiáltásait, újra fén yleni, ragyogni látom az alkony tündöklő igézetes színeiben az egész világot, mint akkor, egyszer, régen, mikor még jó barátom volt az esti harang, amikor még együtt adtuk oda lelkünket a lappangva közelgő szerelemittas, bohó, nyári éjszakákért.

... Hallom az esti harangszót, hét óra van, ősz van, Valaki elment innen, halk, nesztelen léptekkel tán még az ajtót is

önhöz ment valami csilapító szerért. Volt már kérem önnél?

Williamson megnedvesítette nyelvével száraz ajkait.

— Egy magas kopasz férfi?

— Igen!

— Szenvedélves dzsiu-dzsiu birkozó?

— Ó az, igen ő.

Williamson tágranyilt szemekkel mereven bámult az íróasztala fölött függő rajzra, amely az emberi test idegrendszerét ábrázolta.

— Kedves asszonyom, — felelte kis idő mulva bizonytalan hangon — az ön tisztelt férjeura itt járt, de néhány pillanat előtt valaki egészen váratlanul elvitte... Reggelre azonban biztosan otthon lesz... Egész biztosan...

— Ebben az esőben? ... De az Isten szerelmére, hisz még jobban beteg lehet...

Az orvos még dadogott valamit a telefonba, aztán elejtette a kagylót és miután minden emberi erőnek van határa, az egyik karosszékbe roskadt.

betette maga után s lassan kisompolygott a nyár. Mintha egy hur pattant volna el a lelkemben s az esti harangszó elbucsztatja a nyarat és és az én lelkem borongó álmait is.

— **Hymen.** Grósz Soma abafalvai nagybérő, Grósz Ignác demecseri nagybiratos fia, eljegyezte Klein Ilonkát, Klein Miksa földbirtokos leányát Beregardóról.

— **Stern Jankel.** Beregvármegye alispánjának kegyelmes voltából ez a név országos híré lett. Napokon át az ország összes lapjai csak Stern Jankelről írtak. Az államrendőrség legügyesebb detektívei heteken át jártak keltek a vármegyében. sőt egy eleven államrendőrségi főkapitányhoz is volt szerencsénk, kik lázasan kutattak és kajattak az ellopott kivándorlási akták után, melyeket nem találtak ugyan meg, de par ordre de mufti Stern Jankel letartóztatott és átadatott a kir. ügyészségnek. A nemes vármegye kimagasló vezérférfia nyilván azon hiszemből volt, hogy a királyi bíróság is közgazgatás és így Stern Jankel beláthatatlan időkre a togház vendége lesz, ámde nem úgy történt, mert a vizsgáló bíró előtt: mindenki egyenlő, ott a törvény és nem az önkény a mérvadó, ennek folytán a vizsgálat semmiféle terhelő adatot nem produkált Stern Jankel ellen, sőt az történt, hogy a vármegye alispáni hivatal az iránt lett megkeresve a vizsgáló bíró által, hogy közölje hát azon iratokat melyek ellopva lettek, és többszöri sürgetés után azon meglepő tény állapított meg, hogy az ellopott iratok Stern Jankelre semmiféle vonatkozással nincsenek és így igen természetes, hogy Stern Jankel azonnal szabadlábra helyeztetett és mint hírlík még az eljárás is be lett ellene szüntetve. Hogy az ártatlanul elszenvedett 4 heti vizsgálati fogság árát ki fogja megfizetni, az még nem bizonyos, mert Stern Jankel el van határozva számon kérni méltatlan meghurcoltatását. Itt megemlítjük, hogy Stern Jankel ellen a vizsgálati fogság azért lett elrendelve, mert előzőleg a kir. törvényszék, mint büntető bíróság által el lett itélve azonban a kassai kir. itélő tábla mult hó 28-án tartott felebbezési főtárgyaláson jogerősen felmentette és így Stern Jankel most annyira büntetlen előéletű, hogy ismét lehet vele parolázni és a megyebizottsági tagok választásánál becses pártfogását kikérni, aminthogy az az elmúlt téli választási harc idejében megtörtént.

— **Jubileumi emlékkereszt.** Az osztrák császár uralkodásának 60-ik évfordulója alkalmából a hadsereg részére jubileumi emlékkereszteket készítettetett, melyet minden katona megkap, a ki legalább a második szolgálati évében van. A keresztek kiosztása már legközelebb megtörténik.

— **Nagybégányban** mult hó 30-án nagy riadalmat keltett egy Bacskai Ferencz nevű ember. A faluban többször hallották, hogy valaki kétségbeeseten kiáltja, hogy tűz van. A jegyző a haragot felreverte, a bíró és a többi előjáró pedig a fecskendőket huzta nagy gyorsasággal, de hogy hova, azt maguk sem tudták. Meg az arra portyázó két csendőr is segédkezett a fecskendő elszállításában, utközben egy uraság kocsin jött és látta hogy a falu népe igyekszik a tüzet oltani segédkezés céljából a két lovát kocsi-jából kifogatta és a község emberinek rendelkezésére bocsátotta. Ekkor tünt ki, hogy Bacskai Ferencz a feleségét verte meg és a felesége, hogy szabaduljon a férje kezéből — tüzet kiáltott. A csendőrség Bacskai Ferencz és feleségét feljelentette.

— **Farkasok garázdálkodása.** Az ungvári járás Antalóc, Köblér és Felsőszlatina községeinek határában élterülő erdőségeken a farkasok annyira elszaporodtak, hogy csapatokban barangolják be a környéket, nagy károkat okozva a marha, de különösen a vadállományban. Pék Miklós köbléri vadór eddig már 4 farkasnak a bőrével számolt be a közig. hatóságnak. Hisszük, hogy az ottani vadászterületek bérlői és tulajdonosai mindent el fognak követni e kartékony veszedelmes ragadozók kipusztítására.

— **Doktorrá avatás.** Neuwelt Andor ügyvédjelöltet. Neuwelt Edének városunk tekintélyes polgárának fiát, társadalmunk egyik közismert és közszeretett levő ifjút, mult hó 26-án a kolozsvári Ferenc József egyetemen jogtudományi doktorrá avatták.

— **Véres bucsu.** Mult hó 21-én Ardánházán, hol a mértékletességi egyesület több év óta létezik bucsu lévén, az ott összesereglett nép a pálinkától felbuzdulva az ottani korcsmában egy szép kis verekedést rögtönözött ahonnan is egy medencei legényt karókkal üzve hazakergettek, ki abbéli dűhében vért szomjazva apja házába futott, baltát ragadott és éppen hazafelé jövő szomszédját fején kólintotta, ennek megtörténte után a kertjökben részegen fekvő Toscsics Vaszyli nevű kislajudi lakos a baltával véresre verte. Másnap télelmében, hogy a csendőrök elfogják megszökött Szomboti községbe s ott szeptember 22-én d. u. 6 órakor a korcsma előtt egy embert megölt. Ott elfogták és most az ilosvai járásbíróság börtönében elmékedik a jövő élet boldogságairól. Ha tehát oly községben, ahol mértékletességi egyesület van, annyira be lehet rugni, hogy még 24 óra multán is bolond tölle az ember, akkor mit lehet várni oly községben, hol ezen intézmény nem létezik.

— **A rendőrségek államosítása.** Kolozsvár város törvényhatósága fölírásban kéri a törvényhozást, hogy sürgősen alkosson törvényt a vidéki rendőrségek államosításáról, mert ez nagy érdeke a közbiztonságnak. Együttal átirta Budapest székesfővárosához és kérte, hogy fölírásban támogassa a kolozsvárlakó kérelmét. A főváros tanácsa Budapest legelső közgyűlésén indítványozni fogja, hogy Kolozsvár városához hasonlóan támogassa az indítványt, mert ez nemcsak a vidéki városok érdeke, hanem mint az események szomorú jelenségei bizonyítják, érdeke az egész ország közbiztonságának is. Talán egyetlen intézmény sem értett meg annyira az államosításra, mint a vidéki vidéki városok rendőrsége s így minden mozzanatot, mely eme cél elérését hozza közelebb, kész örömmel kell fogadnunk.

— **A temesvármegyei Gazdasági Egyesület** f. évi október hó 10, 11 és 12-én Temesváron a polgári lövölde kertben rendezendő országos jellegű baromfi, házinyul, galamb, bor és gyümölcs kikiállításáról szóló tervezeteket e napokban küldte szét az ország baromfi tenyésztői bor és gyümölcstermelőinek. Amint a tervezetből kivehető ezen kiállítás térdijai az ideki kiállítások között a legolcsóbbak és emellett tömeges állami bevásárlásokról gondoskodás történt mivel a m. kir. földművelésügyi kormányon kívül az aradi jószágigazgatóság a helybeli állattenyésztési felügyelőség és egyesületünk is nagyobb befogtak eszközölni.

— **Figyelmeztetés.** Az oroszországi kolera elleni védekezés sikeressége érdekében leglényegesebb körülmény lévén az általános köztisztaság megőrzése: a közérdek szempontjából kívánatos, hogy a köztisztasági szabályok a lehető legnagyobb pontossággal és szigorúsággal hajtassanak végre. A saját jól felfogott érdekében is kérem ennél fogva a t. közönséget, hogy házatelkének tisztaságára kiváló gondot fordítson; az udvaron szétszórta állapotban levő mindennemű szemétkönyha hulladék s egyéb tisztatlanság összeprendő s elszállítatásának idejéig egy rakáson, legcélszerűbben az e célra készült szemétdörben tartandó. Különös figyelem fordítandó az árnyékszék és környéküknek

tisztántartására ts. Amennyiben az árnyékszék ürgödre telítve lenne, az a városi gyepmesterrel haladék nélkül kitakarítandó lesz. E tekintetben a rendőrszemélyzet és a polgári biztosok utasítást nyertek, hogy a gyepmester kiküldésére vonatkozó bejelentéseket az e célból hozzájuk fordulóktól bárhol (utcán) is vegyék fel. Egyébként pedig az árnyékszék kitakarítása a vonatkozó kérelmek legcélszerűbben a rendőrkapitányi hivatalnál jelentendők be. A nyilvános helyek (iskolák, vendéglők, kávéházak, pálinkamérések, vasuti állomás stb.) árnyékszékének tisztántartására kettőzött figyelem fordítandó s azok kiválóan tisztán tartandók. Az általános köztisztasági szabályok pontos betartásának legszigorubb ellenőrzésével az egyes lakóhelyeket illetőleg a polgári biztosok nyertek utasítást, a kik házról-házra járva minden előforduló legcsekélyebb mérvű tisztatlanság bejelentésére kötelezettek. E helyen is jelzem, hogy az udvarok, de sőt magának a háznak, különösen pedig a lakóhelyül szolgáló helyiségeknek tisztátlan, szennyes állapota miatt hozzámtett fejelentések elbírálásánál a lehető legszigorubb fogok eljárni s általában köztisztasági és közegészségügy elleni kihágások elkövetőivel szemben fokozottabb büntetési tétteleket fogok alkalmazni. — Beregszász, 1908. évi szeptember hó 30-án. Nyirády Ferenc rendőrkapitány.

— **Közszállítások a debreceni kereskedelmi és iparkamaránál.** A pólai cs. és kir. tengerészeti hatóság 1909. évben szükséges összes anyagjainak beszerzésére kiírta a pályázatokat. A határidő 30 napos. A hirdetések teljes szövegükben megjelentek a „Budapesti Közlöny” szeptember 17-iki számában. Ruhaszállítás a honvédegyezrednek Szatmár. A szatmári 12-ik honvéd gyalogezred öltözeti és felszerelési cikkekre pályázatot nyitott. Határidő okt. 20. Anyag és iparcikkek szállítandók a klosterneuburgi cs. és kir. utasvezrednek. Ajánlatok október 20-ig nyújtandók be. A m. kir. honvéd katonai kórház élemezésére a pécsi kórház kezelő bizottsága árlejtést irt ki. Határidő okt. 15. Liszt és kenyér szállítandó a debreceni cs. és kir. katonai ezredek részére a temesvári 7-ik hadtest hirdetménye alapján. Az ajánlatok a nagyváradi katonai raktárhoz nyújtandók be okt. 10-ig. Zab, széna, szalma, olaj, kötélárúk és deszkátételekre versenytárgyalást tart október 28-án az aknaszlatinai főbányahivatal. Ajánlatok közvetlen oda intézendők. Zab, kenyérárúk szállítását a nyiregyházi, nagykárolyi, máramarosszigeti, szatmári és munkácsi honvédség részére versenytárgyalás útján óhajtja biztosítani a kassai III. honvédkerület. Ajánlatok okt. 15-ig a munkácsi, szatmári, illetve nyiregyházi raktárakhoz nyújtandók be. Ugyancsak zab és kenyér szállítandó a debreceni és jászberényi honvédségnek. Ajánlatok október 7-ig. E tárgyalásokra bővebb felvilágosítások a debreceni kereskedelmi és iparkamaránál kaphatók.

— **Ujjonok bevonulása.** A közös hadsereghez az ilyen besorozott ujoncoknak a hadügyminiszter rendelete értelmében október 6-án kell csapataikhoz bevonulni. Az egyéves önkénteseknek, valamint a haditengerészethez tartozó ujoncok azonban ugyanazonrendelet értelmében október 1-én kell bevonulniok. Itt említjük meg, hogy a hadügyminiszter az általános helyőrségváltás alkalmából elrendelte, hogy az 1908-ban besorozott magyar honosságu legénységet, ha az ujoncok bevonulása folytán a létszám betelik, csak abban az esetben szabadsgolhatják, ha

azok szolgálati idejüket 1906. október elseje előtt kezdték meg. Az 1905-ben besorozott katonák, akik igényt tarthatnak a szabadságotra, de akiknek tovább szolgálása kívánatos lenne, ha önként egy évi tovább szolgálatra kötelezik magukat, ezért három fegyvergyakorlatot számítanak be nekik.

Angol-kór.

Ama kiváló és koncertált táplálék, amely a SCOTT-féle Emulsió-ban foglalatik, táplálja a csontokat, s azokat keményekké és egyesekké teszi. E szer hatása alatt a csontokat körülvevő hus egészséges és szilárd lesz.

Az általános egészség a

Scott-féle Emulsió

hatása alatt, rohamosan javul és az angolkóros gyermekek époló rózsás és viruló arcszint kapnak, mint az egészségesek. Az orvosok állandóan ajánlják a

Scott-féle Emulsió

használatát.

Kapható minden gyógyszerárban.

Egy eredeti üveg ára 2 K 50 fill.

Az Emulsió vásárlásánál a SCOTT-féle módszer védjegyét — a halászt — kérjük figyelembe venni

Apró történetek.

(Könyveim átvizsgálása után. — Két korszó és a finánc.)

A legkellemetlenebb levelek közé tartoznak azok, amelyek így kezdődnek:

„Igen tisztelt ur! Könyveim átvizsgálása után . . . stb.”

Az ilyen leveleket legjobb el sem olvasni. Ha nincs pénze annak, aki a levelet kapja, tépje el a levelet, ha van pénze, akkor is tépje el, vagy fizessen.

Rendesen ez így szokott történi. A szabály alól azonban kivétel történt egy bohém életmódu uri emberrel aki a napokban ilyen tartalmu levelet kapott:

— Tisztelt uram könyveim átvizsgálása után arra az eredményre jutottam . . . stb.

Az adós a helyett, hogy fizetett volna a következő választ írta:

Tisztelt uram! Zsebeim, pénztárcám, szekrényem átvizsgálása után arra az eredményre jutottam, hogy egy krajcárom sincs, ennél fogva nem fizethetek.

Egy beregszászi ur most jött haza külföldi szabadságáról. Münchenben is volt, ahol két ónémet stílusú korszót vásárolt.

Hazatérve, az osztrák határállomáson a finánc megnézte a podgyaszát, a melyben a két korszó volt.

— Uj korszók? — kérdezte a pénzügyőr.

— Ujak.

Akkor meg kell őket vámolni.

— Azaz pardon, — ellenkezett a beregszászi ur — az egyik már nem új, abból ittam már.

— Hát akkor azt nem vámoljuk meg — szolt a jóakaratu finánc. — Melyik volt az, hogy tudjuk . . .

A beregszászi ur azonban nem volt képes eldönteni, melyik korszóból ivott már melyikből nem. Végül maga proponálta a következőket:

— Hisz az mindegy kérem. Mondják, hogy ez volt . . .

Sajnálom, — felelte a finánc, — ha nem tetszik tudni melyik volt, mindkettőt megvámolom . . .

S csakugyan megvámolta a két teljesen egyforma korszót.

A SZÖLLŐT UJ ÉLETRE FAKASZTJA
és
DUPLA TERMÉST BIZTOSIT

a kőbányai

száritott hizósertéstrágya!!

Kérjen tehát mielőbb közelebbi ismertetést, gazdák hiteles szakvéleményeit, árajánlatot, melyekkel szívesen szolgál a

BUDAPEST-KŐBÁNYAI TRÁGYASZÁRÍTÓGYÁR
Bosányi, Schiettrumpf és Társa.

Aki a saját szépségébe szerelmes.

Néhány nap előtt egy osztrák vidéki lapban kis, jelentéktelennek látszó napi hír jelent meg, amit talán észre sem vettek az emberek. Ebben a hírből röviden az volt megírva, hogy egy W. J. nevű magánzónó életuntségéből megmérgezte magát. Ez az öngyilkosság egy nagyobb szomorú regény epilógusa volt, amelyet csak az élet produkálhat. Tulajdonképpen nem is volt regény, hanem csak egyszerű történet, minden bonyodalom nélkül: egy szép asszony története, aki nem akar sehogysem megöregedni.

Ez a W. J. asszony egyike volt a kontinens legszebb asszonyainak. Minden jelző, amit egy szép asszony mellé tesznek: pikáns, feltűnő, fölösleges volt ennél az asszonynál, mert ez hibátlan volt. Olyan szép volt, hogy még barátai sem találtak semmi kifogásolni valót rajta. A férfiakról nem is szólva. Kettő öngyilkos lett, egy osztály főherceg le akart mondani rangjáról, hogy feleségül vehesse.

A szép asszony hü volt. Szerette az urát, senki sem tudta, de bizonyos, hogy hü volt. A férfiak hódolatát mosolyogva fogadta, mint valami természetesét; a legtüzesebb pillantás és a leghizelgőbb szó hatástalan maradt. Ha tisztelői valamelyikéhez beszélt, valamennyinek szólt, ha valakire nevetett, mindenkinek szólt a kacagás.

A szép asszony az egész világon semmi mást nem szeretett, mint a saját szépségét. Ezt imádta, ennek hozta a legnagyobb áldozatot. Férje egyike volt a legtekintélyesebb bécsi ügyvédeknek és mikor egy napon nem tudta kifizetni felesége kalapszámláját, a pénztárba nyult, hol a kliensei pénzt őrizte. Ez lett a tragédiája, melyet egy revolvergolyóval fejezett be. A szép asszony két könnyet ejtett, mert ha többet sir, úgy vörös lett volna bársonyos szempillája. Hát mesés gyászruhát csináltatott és özvegyi fájdalommal Ostendébe vonult vissza. Ettől kezdve élte világát.

Szt-Moric, Nizza, Pau, Sebastian, Trouville és mind e helyeken diadalmasan hódított és a párisi lapok minden adandó alkalmattal hozták a szép asszony fényképét. Egy francia arcszépítő kenőcs-gyáros hihetetlen összeget fizetett neki, hogy arcképét nyomathatta reklamacéduláira.

Egy szép napon eltűnt az özvegy, senki sem tudta, hová ment. Azt beszélték, hogy egy indiai nábob szöktette meg. Az írógvek és kikoszaroztak pedig azt terjesz-

tették róla, hogy egy elhagyott szigeten templomot építtetett és naponta 22 óráig imádkozik szépségéért. Senki sem tudta kikutatni, hol rejtőzik két év alatt. Egyszerre hirtelen feltűnt megint, egyik bécsi színház premiérjén látták. Mindeki örült, hogy a szép W-né visszajött és újból szaladtak utána, ha az utcán megjelent. De egész Bécs csalódott. A szép özvegy még mindig szép volt, de megöregedett.

Most kezdődött tragédiája. Mint egy hős ellenséggel szemben, úgy védekezett a közeledő öregség ellen.

Az elbocsátott szobaleány indiszkréciója folytán megtudta a nagy világ, hogy kizöztarta magát naponta, hogy fiatal maradjon. Hiába tépdeste ki minden ősz haját, az udvarlók elmaradtak és az emberek legfeljebb azt mondták: Egyszer szép volt. Mikor még mindig a kihívó, fiatalos ruhában járt, az egykori udvarlók szemébe nevettek. Ez volt a vége. Felöltözött egy reggel legszébb ruhájába, rozsát tűzött a hajába, megitta a kávéját jó adag ópiummal keverve és két óra múlva holtan feküdt a legszebb asszony.

A dr. Schmidt G. főorvos és physikus által feltalált híres

f ü l o l a j

megszünteti gyorsan és alaposan időközti süketiséget, fülzúgást és nagyothallást még idült esetekben is. Kapható a 2 frt. palackban használati utasítással

Grósz Nagy Ferencz, gyógyszerész, Debreczen
Kossuth-utca 8. szám

Ü g y n ö k ö k

kik sorsjegyeknek részletfizetésre való eladásával foglalkozni óhajtanak magas jutalék mellett felvételnek. Havon a 200—500 koronát jövedelmez. Valuta Bank részvénytársaság Budapest, Váci-körút 48.

Elegánsan butorozott szobák kiadó
Széchenyi-utca 14. sz.

Jó boros pinczék kiadó!
Bocskay-utca 25. sz.
Értekezni lehet: Grünbaum Jenővel.

Kereskedők figyelmébe!

Uj fűszer és rövidáru nagykereskedés!
A Szatmári Keresk. r.-t. Áruraktára!

Uj fűszer és rövidáru nagykereskedést nyitott
Beregszászban, Bocskay-utca 14. szám alatt
(Preznánszky-féle ház)

PRERAU MÁRTON,
a hol szükségletét mindenki a legolcsóbban szerezhetheti be.
A legolcsóbb beszerzési forrás!

Világkiállítás St. Louis 1907.
"GRAND PRIX".

Tisztíts csak
GLOBUSZ FÉMFISZÍTÓ KIVONAT
A legjobb tisztítószer a világon

Jobban tisztít, mint más fémtisztítószer.

NOXIN

A LEGJOBB CIPŐ-KRÉM

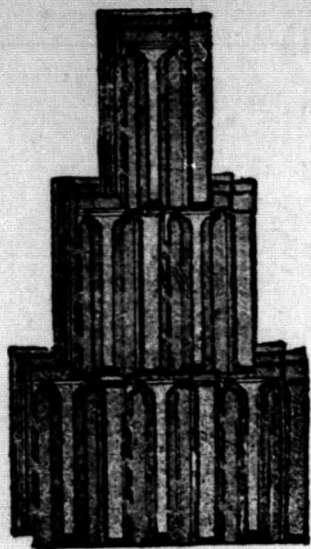
NOXIN

minden jobb üzletben kapható.
HOCHSINGER TESTVÉREK
BUDAPEST.

HIRDETÉSEK
jutányos árban felvételnek a nagytőzsdében.

Sirup-Pagliano a legjobb vértisztító szer. Feltalálója Cirolamo Florenzo tanár 1838. óta állítja elő. Sirup Cirolamo Pagliano a legjobb és legbiztosabb használtószer mely 1838 óta sok ezer családnál a legjobb eredménnyel használják. Orvosi rendeltetés minden jobb gyógyszerárban kapható. Megszünteti a székrekedést és annak következményeit, mint vértörődés a fejbe stb., előmozdítja az anyagcserét és vértisztítóan hat bőrkiütések, csusz, keszvények stb. Megrendelések intézendők Girolamo Pagliano tanár, Florenz (A 5.) Via Pandolfini. Elismerő leveleket és pruspektust ingyen és bérmentve küld a vezérképviselőség Dr. F. Horczig, Wien XI. Löblichgasse 4. Gyógyszertárak főlerakatként kedvező feltételek mellett kerestetnek.

Nagyikindai gyártmány.
Bohn-féle szab. biztonsági
átfedőcserép 272. szám.

Bohn M. és Társai Nagyikinda és Zombolya.

Legrégibb, legnagyobb és legjobb telep e
szakmában Ausztria-Magyarországon a

Bohn-féle Téglagyárak

Nagyikindán és Zombolyán.

Alapított 1864. Alapított 1864.

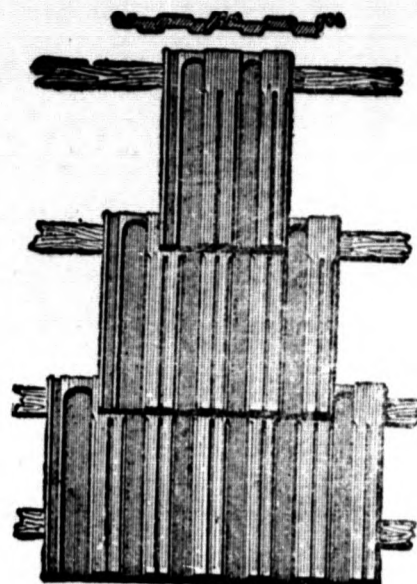
Legelőkelőbb referenciák.

50 millió évi gyártás

a cs. és kir. szab. Bohn-féle biztonsági átfedő cserépekből
VASOXYD természetes vörös színben vagy kátrányozva

Gyártmányok: Bohn-féle szabadalmazott biztonsági átfedőcserépek.
Legelőcsőbb, legszebb tetőzet.

Képes árjegyzék és minták kívánatra ingyen és bérmentve.

Zombolyai gyártmány.

Szab. bizt. préselt átfedő cserép 253 sz.

FODOR ALBERT

fűszer- és csemege üzletében (Kossuth-tér)

mindennap friss kávé pörkölés!

Tea, rum legfinomabb minőségekben.

Találmányok

szabadalmazása vagy értékesítése előtt ugy Magyarországon, mint bármely külföldi államban, forduljon a

„SZABADALMI UJSÁG“

szerkesztőségéhez Budapest, VII., Erzsébet-körut 26. sz. kérje a „Szabadalmi Ujság“
ingyen mutatványszámát.

Mielőtt

személy-, jelzalog- v. építési

K Ö L C S Ö N

íránt intézkednék

kérjen díjtalanul prospektust.

MELLER L. EGYED

BUDAPEST IX., Lónyai-utca 7.

Telefon: Interurban 46-31.

Patkányirtást

3 nap alatt jótállás mellett elvállal

Róth Károly Mezőkaszony.

HIRDETÉSEK

felvételnek ENGEL JENŐ
papirkereskedésében.

ROYAL

KÁVÉHÁZ, ÉTTEREM, SZÁLLODA Beregszász.

Az előkelő közönség találkozó helye. — Mársákok árak

„ANGYAL“ gyöngyvirág-crém.
Hozzávaló szappan ára 1 korona.

Szeplőt, májfoltot es mindennemű arctisztatlanságot pár nap alatt eltüntet az

„ANGYAL“ GYÖNGYVIRÁG-CRÉME

a bőrnek fehér, üde szint kölcsönöz.

Kapható: Reichard Jenő „Agyal“ gyogy-szertára, Beregszász (Bocskai-utca.)

„ANGYAL“ gyöngyvirág-crém.
Gyöngyvirág hölgypor ára 1 kor.